

поведінкову економіку в його книзі «The Undoing Project: A Friendship that Changed the World». В ній він наводить дуже цікавий феномен, що має назву Anchoring або якоріння. Він проявляється абсолютно випадковим чином. Ідея в тому, що, приймаючи рішення, людина ґрунтується на першій-ліпшій інформації, що спадає на думку. Причому вона не завжди релевантна. Тобто дуже часто підґрунтям на якому будуються певні рішення покупців є інформація отримана або в момент прийняття рішення або нещодавно.

Щодо прийняття фінансових рішень, враховуючи поведінкові фактори економічних суб'єктів, то ми радимо збирати більше правдивої інформації, не робити вибору за замовчуванням, робити оцінку на основі більшої кількості інформації та намагатися мінімізувати вплив емоцій.

А. Вірун

Науковий керівник: к.е.н., доц. С. Комаринець

РОЗВИТОК ОСНОВНИХ УПРАВЛІНСЬКИХ НАВИЧОК МАЙБУТНЬОГО

Світ праці знаходиться у постійному русі, змін зазнають професійні навички та якості управлінців і менеджерів. Минулий успіх не гарантує майбутнього досягнення мети.

Сучасна модель управління передбачає те, що менеджер допомагає усунути перешкоди на шляху працівників до досягнення успіху. Традиційно, ідея менеджменту полягала у ретельному здійсненні контролю над працівниками, іноді за допомогою страху чи тиску. У сучасному світі вона стала неактуальною і набула негативного змісту. Раніше працівники робили все, аби керівник досяг успіху. Тепер менеджери, навпаки, допомагають підлеглим у досягненні мети.

Важливим навиком для майбутніх менеджерів є розуміння новітніх технологій. Менеджер, який вміє працювати із сучасним програмним забезпеченням, завжди готовий до змін, спроможний легко до них адаптуватися і є конкурентоздатним на ринку праці. Технології виступають вагомою рушійною силою, а розуміння того, що є актуальним для споживачів (особливо у соціальних мережах) і які наслідки із цього випливають, формують чинники впливу на маркетинг підприємств. Автоматизація процесів дозволяє заощадити час, що є важливим для управлінця.

Сучасний менеджер має виступати прикладом для працівників. Його завдання продемонструвати, що за допомогою спільного об'єднання ресурсів із підлеглими, можна досягти спільної мети. Попередньо менеджер вважався вищим за ієрархією, аніж підлегли. Він надалі володіє більшими повноваженнями, проте намагається бути ближчим до працівників і виступати не лише як керівник, але як друг і порадник. Менеджер майбутнього ніколи не здається, і постійно розвивається. У сучасному світі усе змінюється з шаленою швидкістю, як і знання, які швидко втрачають свою актуальність. Працівники повинні мати бажання бути схожими за рядом характеристик на свого керівника, який постійно самовдосконалюється.

Менеджери майбутнього не ізолюють працівників від процесу прийняття управлінських рішень. Вони переконані, що у працівників є доступ до усієї необхідної інформації, щоб задовільно виконати свою роботу.

Гладинець В.І.

Науковий керівник: к.е.н., доцент Русін М.В.

ДОСЛІДЖЕННЯ ПРОБЛЕМИ «ПАСТКИ СЕРЕДНЬОГО ДОХОДУ» В УКРАЇНІ

Проведені статистичні дослідження економічного розвитку України протягом останніх років засвідчують циклічність основних процесів, що мають місце в економіці нашої країни. Прояви економічної активності та економічного зростання супроводжуються доволі затяжними періодами фінансово-економічних криз та спаду як промислового виробництва, так і занепаду розвитку економіки країни.

Метою дослідження є визначення сутності «пастки середнього доходу» та шляхів її подолання на прикладі України.

В економічній науці феномен, що характеризує становище, в яке може потрапити країна, що розвивається, після певного етапу економічного піднесення та при наявності ряду негативних ознак, таких як низький рівень припливу інвестицій, повільне зростання виробництва, недостатня диверсифікація промисловості, слабке зростання продуктивності, незадовільні умови на ринку праці, повільні темпи економічного розвитку, отримав назву «пастка середнього доходу» (Middle-income trap).

Пояснити суть цього явища можна тим, що з одного боку, країна, яка досягла певного рівня економічного розвитку та рівня доходів, вже не є конкурентоспроможною у частині оплати праці порівняно з країнами, що розвиваються та слаборозвиненими країнами, а отже, перестає бути інвестиційно привабливою. З іншого боку, вона ще не є достатньо конкурентоспроможною щодо високорозвинутих країн, які володіють сучасними технологіями виробництва продукції.

Так, недавнє дослідження Світового банку показало, що майже зі ста держав, які до 1960 року вважалися країнами з середнім доходом, протягом 50-ти років до вищої ліги вдалося прорватися лише 13. Решта залишилися в так званій «пастці середнього доходу».